

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Το προσκλητήριο του Θεού»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή Ε' Λουκά εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων με τίτλο «Το προσκλητήριο του Θεού»

“Η τωρινή στιγμή είναι η ώρα της μεγάλης αποφάσεως απέναντι στο λόγο του Θεού. Αυτή η στιγμή είναι η κατάλληλη προθεσμία για το Ναί στο προσκλητήριο του Θεού για μετάνοια και για καινούργια ζωή. Αλλιώς, κινδυνεύουμε να είμαστε εκπρόθεσμοι”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Γνωστή σέ όλους μας είναι ή παραβολή τοῦ πλούσιου καί τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου. Εἶναι ὅμως τό κεντρικό θέμα της ή καταδίκη τοῦ πλούτου καί ὁ ὕμνος τῆς φτώχειας, ὅπως φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως; Τό κοινωνικό βέβαια πλαίσιο δέν εἶναι ἀδιάφορο γιά τόν Χριστό, ἀλλά δέν ἀποτελεῖ τόν κεντρικό στόχο του.

Ὁ φτωχός δέν κερδίζει τήν εὐνοια τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ εἶναι φτωχός, ἀλλά μόνον ἐφόσον στηρίζει τīs ἐλπίδες του στό Θεό καί ζεῖ σύμφωνα μέ τήν ἐντολή του καί ὁ πλούσιος δέν εἶναι καταδικασμένος μόνο καί μόνο γιατί ἔχει ὑλικά ἀγαθά, ἀλλά γιατί στηρίζει τήν ζωή του στά ἀγαθά καί ὄχι στό Θεό, ἔχει ξεχάσει τὸ φτωχὸ συνάνθρωπό του καί ἔχει κλεισθεῖ καί παγιδευθεῖ στόν πλοῦτο του. Ὅτι μπορεῖ ἓνας πλούσιος νὰ εἶναι πρότυπο ἀγάπης καί ἓνας φτωχός νὰ εἶναι ἀσεβής, ἀποτελεῖ ἐπίσης μιὰ πιθανή κατάσταση μέσα στή ζωή.

Ἔτσι οἱ λέξεις «πλούσιος» καί «πτωχός» στή διήγηση μας ἔχουν ἓνα περισσότερο θρησκευτικό παρὰ κοινωνικό περιεχόμενο. Ἐκεῖνο στό ὁποῖο ἀποβλέπει ή παραβολή εἶναι ή ἐπισήμανση ἑνὸς πραγματικοῦ κινδύνου, τοῦ κινδύνου τῆς αὐτάρκειας καί τῆς πεποίθησης ὅτι ή εὐημερία εἶναι ἀτέλειωτη καί ὅτι τὸ μόνο σταθερὸ καί ἀμετάβλητο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ πλούσιος βλέπει νὰ μεταβάλλονται τά πάντα στήν ἄλλη ζωή. Αὐτός διψᾷ καί ὁ φτωχός εὐφραίνεται. Ζητεῖ νὰ προειδοποιήσει τούς πέντε ἀδελφούς του γιά τήν μελλοντική τύχη τους. Σκέφτεται ὅτι ἂν κάποιος ἀπό τόν κόσμο τῶν νεκρῶν ἀναστηθεῖ καί τούς πληροφορήσει, θά προλάβουν τό κακό. Ἡ ἀπάντηση πού παίρνει εἶναι σαφής. «Ἔχουν τήν Γραφή ἅς τήν προσέξουν. Ἄν δέν πιστέψουν σ'αὐτήν οὔτε σ'ἓνα νεκραναστημένο θά πιστέψουν».

Ἡ παραβολή θέλει νὰ στρέψει τήν προσοχή μας σέ αὐτό ἀκριβῶς τό σημεῖο: Στό ὅτι ή τωρινή στιγμή εἶναι ή ὥρα τῆς μεγάλης ἀποφάσεως ἀπέναντι στό λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ή στιγμή εἶναι ή κατάλληλη προθεσμία γιά τό Ναί στό προσκλητήριο τοῦ Θεοῦ γιά μετάνοια καί γιά καινούργια ζωή. Ἀλλιῶς, κινδυνεύουμε νὰ εἴμαστε ἐκπρόθεσμοι.

Καί ή ἀπόφαση παίρνεται ἀφοῦ ἀπογυμνωθεῖ κανεῖς ἀπό ὅτι τόν κρατᾷ δέσμιό καί αἰχμάλωτο, ἀπό ὅτι τόν ἐμποδίζει νὰ δεῖ καθαρά τό μέλλον του, ἀπό ὅτι τοῦ δίνει μιὰ αὐτάρεστη βεβαιότητα γιά τή ζωή του. Ἀπόφαση μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό Θεό. Ἀπόφαση ὅχι κάποτε στό μέλλον ὅταν δοθεῖ κάποια εὐκαιρία, ἀλλά αὐτήν ἀκριβῶς τήν στιγμή.